

Komandi partur:

Í komandi parti greiðir Jógvan Christiansen frá sínum langa virksemi sum maskinmeistari, m.a. við nýggja Tjaldrinum.

Manning á Polo í 1932. Teir eru aftast vinstrumegin frá: Guttorm Zachariassen, Zacharias Fr. Jacobsen, báðir frá Kirkju, Petur P. Joensen, Eliesar Johannesen og Hans Jacob Hansen, Gjógv, Hans P. Heinesen, Svínøi.

Miðræðið: Simun Petersen og Hans P. Mikkelsen, Svínøi, Simun M. Zachariassen, Kirkju, Svend Joensen, Gjógv, Niclas Niclassen, Koltur Fremst: Knud Danielsen, Kunoy, Søren Joensen, Gjógv, Johannes Lassen, Klaksvík, Dánjal Klein og Erling Petersen, Svínøi

kunnskapir við at gerast næmingar har fyrri lítlan pening. Peningur treyt tá í stórum hjá tí meiniga manni, so lítið var at taka av fyrri víðari læru. Men tann peningur sum háskúlin tá kravdi fyrri læru og vistarhald, var so lítil, at tað kundu yvirkomast hjá nógvum, um vilji og trongd til kunnskap var tilstaðar. Tað sum hevði ta størstu ávirkan til, at eg avgjórði at fara á háskúla, var ein røða, sum annar av háskúlans lærarum Rasmus Rasmussen helt í Gjáar skúla í byrjan av tjugundu øld um skúlans virki og endamál. Ein táttur í hesum endamáli var at fáa samlað pening til at styðja háskúlan. Tann dagin tók eg ta avgerð, at eg skuldi fara at læra í háskúlanum í Føgrulið og vera har um veturin 1904-05.

Sum hjá so nógvum øðrum kom hetta skeið at hava stóran týðning fyrri Dánjal, og lagnan vildi tað so, at 35 ár seinni hittust teir báðir aftur í virksemi fyrri fiskimenn. Dánjal sum formaður og Rasmus sum skrivari í FF.

Kom tíðliga uppí felagsstarv

Dánjal kom tíðliga uppí felagsstarvið. Longu í 1912 varð hann valdur sóknarformaður við Gjógv. Hann var sýsluformaður í 1912-16 fyrri Eysturoynna, og í 1941 gjørdist hann felagsformaður.

Tað vóru ikki minst fiskimenn í Svínøi, sum stuðlaðu honum. Tá kundu hesir gera mun.

Hann fekk allar tær 31 atkvøðurnar í Svínøi. Og til valið í 1950, tá tað gekk meira javnt á, fekk Dánjal aftur hvørja einastu atkvøðu í Svínøi.

Við Gjógv varð í 1941 stovnað eitt ungmannafelag, sum seinni fekk navnið »Nordstjørnan«. Felagið skipaði javnan fyrri kjakfundum, og var Dánjal ein virkin luttakari.

Í gerðabókini sæst, at á einum fundi hevur Dánjal hildið røðu um fyrstu ferð, hann var í Grønlandi við skonnartini »Agnes« í 1923.

Dánjal plagdi at halda fyrilestrar um mál sum viðvíktu fiskimonnum. Hetta visti hann sjálvsagt nógv um.

Brynhild, sum tók húsið uppá seg, tá mamman var deyð. Her er hon saman við trimum teimum elstu børnunum, Helgi, Signa og Jutta

Hørð tíð hjá fiskimonnum

Tað var ein serajørð tíð hjá føroyska fiskimannin, tá ið Dánjal tók við formansskapinum í FF. Seinni heimsbardagi leikaði í sum harðast við teimum avleiðingum vit kenna.

Hesi árinu vóru nógv færri fiskimenn enn annars vóru við skipunum, sum jú meira sigldu við fiski enn at veiða hann. Tí var tað ein av uppgávuunum hjá formanninum í Føroya Fiskimannafelag at medvirka til at býta kjansirnir so rættvíst sum gjørligt millum teir nógvu fiskimenninir, sum vildu sleppa at sigla.

Aftaná kríggið fekk Dánjal heiðursmerki frá bretska konginum fyrri sín leiklut undir krígunum.

Men nú var nógv broytt. Undir krígunum vórðu sáttmálarnir settur av einum gerðarætti, men nú eftir kríggið fóru øll skipini aftur at fiska, og nú kundi aftur samráðast frítt. Í 1946 vórðu gjørdir sáttmálar fyrri heilar 13 veiðuhættir. Hetta vóru mest netto-sáttmálar, soleiðis sum ásett av gerðarrætt-

inum undir krígunum. Fyrsta uppgávan var tí at útvega fiskimonnum bruttosáttmálar.

Hetta førði í 1948 til drúgvar samráðingar og eisini eitt verkfall, sum vardi í 10 dagar. Aftaná hesa orrustu vórðu sáttmálar fiskimanna fyrstu ferð skrivaðir á føroyskum. Men komið var ikki á mál við bruttosáttmál-anum.

Avoldaði flotin gav føroyska samfelagnum, og eisini Føroya Fiskimannafelag nýggjar avbjóðingar. Eitt stig her var Grønlandsfelagið, sum Føroya Fiskimannafelag setti pening í, og her umboðaði Dánjal felagið í nevndini. Í hesum sambandi var hann eisini fleiri ferðir í Grønlandi at samráðast um okkara rættindi har. Tá var eisini gjørt av at leggja útróðurin í Føroyingahavnina, og kom hesin í nógv ár at hava stóran týðning fyrri føroyska samfelagið.

Høvdu álit á formanninum

Sum allir felagsformenn munnu hava roynt, so var Dánjal eisini út fyrri mótstøðu. Hetta førði einaferð til, at stjórnin í felagnum kunngjórði eina álitisvátan til Dánjal sum formann. Her varð m.a. sagt:

Tað vit ynskja at úttala er, at Dánjal Klein hevur verið felagnum ein góður formaður, iðin og rættlinjaður í sínum starvi. Uttan at siga nakað niðursetandi um aðrar formenn, felagið hevur havt, halda vit at hann hevur verið felagsins besti formaður.

At tað ikki bert eru vit sum halda so, men eisini felagslimirnir yvirhøvur, varð prógvað við síðsta felagsformansval, tá Dánjal Klein varð valdur einmælt aftur til felagsformann eftir 3 ára starv.

Dánjal var formaður í Føroya Fiskimannafelag fram til árslok 1952. Tá var hann blivin 70 ár, og Dánjal stillaði ikki upp aftur. Hann átti tá bert 3 ár eftir, tí tann 7. januar 1956 doyði hann bráðliga - 73 ára gamal.

Dánjal sum semingsmaður

At Dánjal var ein semjusøkjandi maður

Dánjal saman við sínum børnum. V.f. Dánjal, Leivur, Hjørdís, Gunnhild, Kjartan, Bergfríða, Brynhild, Friðborg, Torgerð og Guttorm

Guttorm var ein góð kelda til hesa grein. Her er hann saman við konuni Mariu

verður váttað av Heðini Brú í hansara endurminningum.

Hann greiðir frá, tá teir í eini bygd skuldu máta ein koyriveg oman gjøgnum bygdina at strondini. Her skuldi so takast ymsir snøklar frá ymskum monnum, og tí kundi lættliga trætur koma burtur úr. Hans Jacob tók sær tey ráð at fáa Dánjal Klein at koma á staðið. Hann var formaður í búnaðarnevndini í økinum og kendi til slík viðurskipti.

Teir máta upp uttan trupulleikar at byrja við, og Heðin Brú greiðir frá:

Nú koma vit at einum lítlum glups, sum einaferð í tíðini hevði verið køstur. Tað lá so fyrri, at eg var noyddur at seta ein ella tveir hælir niður har. Tá leypur ein av monnunum til, ovursintur, rykkir hælirnar upp og blakar langan veg: »Tað skal eingin koma her og seta mark í jørð, sum eg eigi, ikki um tvøran fingurin fær kommunan frá mær. Nú vita tit tað!« So fór hann á heimveg. Dánjal Klein fer aftaná honum. Teir tosa báðir, støðga viðhvørt, ganga so aftur. Um eina góða løtu kemur Dánjal oman aftur. Tá eru vit komnir eitt sindur longur oman við arbeiðinum. »Kom nú og set hælirnar aftur, har teir stóðu. Maðurin játtar, at kommunan fær hendan geiran upp í koyrivegin.«

Og Heðin leggur afturat, at hevði tað ikki eydnast Dánjali at tosa hendan mannin til rættis, var óvist hvussu tað kundi verið við øðrum eigarum. Dánjal Klein vísti her sínar gávur »at leggja niður sjógv«, og tað var ikki einasta ferðin.

Sjálvstýrismaður sum nakar

Dánjal var allar dagar sjálvstýrismaður. Hann var valevni og stillari hjá flokkinum meginpartin av lívinum. Hansara sjálvstýris-sinni kom eisini til sjóndar innan kirkjugátt. Áðrenn kirkjan kom við Gjógv í 1929 plagdi Dánjal at lesa lestur í skúlanum. Og hann las á føroyskum sum als ikki var nøkur sjálf-fylgja tá.